

uiścić w życie całość zaliczki albo jej część odpowiadającą równowartości zboża, nie dostarczonego w ramach ustalonego rocznego planowego skupu zboża za rok gospodarczy 1950/51.

3. Równowartość jednego kwintala żyta i pozostałych zbóż dla celów, określonych w ust. 2, przyjmuje się według cen zboża, płaconych producentowi w roku gospodarczym 1950/51 przez punkt skupu, właściwy dla miejsca położenia gospodarstwa rolnego.

§ 4. Całość lub część zaliczki płatna w życie (§ 3 ust. 2) nie może być uiszczona w gotówce. Kwoty wpłacone na poczet zaliczki płatnej w życie nie podlegają zwrotowi; będą one zarachowane na podatek gruntowy wymierzony za rok 1951 lub na inne należności, oparte na wymiarze tego podatku.

§ 5. W sprawach poboru zaliczki w życie (§ 3 ust. 2), nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem, stosuje się odpowiednio przepisy § 5 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie obowiązków uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 254) oraz przepisy wydane na podstawie tego rozporządzenia.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Finansów, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Handlu Wewnętrznego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

11

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziemi Odzyskanych.

Na podstawie art. 66 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Ziemi Odzyskanych z dnia 17 lutego 1948 r. w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziemi Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 82 oraz Nr 49, poz. 376).

§ 2. 1. Wywóz poniemieckich maszyn, narzędzi i urządzeń technicznych z obszaru Ziemi Odzyskanych wymaga zezwolenia prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

2. Przepis ustępu poprzedzającego nie stosuje się do maszyn, narzędzi i urządzeń technicznych, które:

- 1) znajdują się w posiadaniu jednostek gospodarki społecznej albo
- 2) nadają się do wykorzystania wyłącznie dla celów gospodarstwa domowego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

12

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 stycznia 1951 r.

w sprawie terminu wpłacania wkładów oszczędnościowych przez uczestników funduszu B-rolnictwa Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

Na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 10, poz. 74, Nr 36, poz. 256 i Nr 52, poz. 415 oraz z 1949 r. Nr 7, poz. 42 i Nr 21, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnicy, opłacający za rok 1950 podatek gruntowy od podstawy opodatkowania przekraczającej 240 tysięcy dotychczasowych złotych w stosunku rocznym, obowiązani są bez wezwania organu finansowego

uiścić w terminie do dnia 28 lutego 1951 r. na poczet rocznego wkładu oszczędnościowego na rok 1951 kwotę, stanowiącą 60% rocznego wkładu oszczędnościowego, ustalonego na rok 1950.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

13

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie trybu ujawniania w księgach wieczystych przeliczenia wierzytelności hipotecznych.

Na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sady, prowadzące księgi wieczyste, dokonywają przeliczenia wierzytelności hipotecznych w wykonaniu art. 8 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459), stosując w odpowiednich przypadkach przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie określenia stosunku przeliczenia niektórych zobowiązań (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 461 i Nr 51,

poz. 471), i ujawniają w księgach wieczystych dokonane przeliczenie.

§ 2. Przeliczenie (§ 1) może być dokonane na wniosek lub z urzędu.

§ 3. Przeliczenie z urzędu dokonane będzie jedynie, gdy przedmiotem nowego wniosku o wpis jest już istniejąca hipoteka lub gdy przedmiotem wniosku jest wpis hipoteki na mocy aktu zeznanego przed dniem 30 października 1950 r. w złotych dotychczasowych. Przepisu o przeliczeniu z urzędu nie stosuje się, gdy już istnieje